വചനഭാഷ്യം
അൽമായ വീക്ഷണത്തിൽ

Laity Reflect on
Syro-Malabar Sunday Mass
SCRIPTURE READINGS

7-ാം വർഷം

MALAYALAM - http://homilieslaity.com | ENGLISH (for Children) - http://gospelreflectionsforkids.com

പിറവി-ദനഹാക്കാലങ്ങൾ   വർഷാരംഭം

2023
ജനുവരി 01

പറവകളും ലില്ലികളും പിന്നെ നമ്മളും

മത്തായി 6:25-34, എഫേസോസ് 4:17-24

'ഓ! ദൈവമേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രകാശമേ, എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഭക്ഷണമേ, അന്തർലീനമായി എന്റെ ഉള്ളിൽക്കിടക്കുന്ന ചിന്തകളെ എന്റെ മനസ്സുമായി യോജിപ്പിക്കുന്ന ശക്തിയേ, അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് മരിച്ചുപോയ എന്റെ മരണത്തിൽ സ്വയം കണ്ണീർ വീഴ്ത്താത്ത ഞാൻ എത്രയോ ഹീനനാണ് ?

ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിച്ചില്ല. അങ്ങേയ്ക്ക് എതിരായി ഞാൻ ഈ ചെയ്തത് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ പാപമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ ലോകത്തിലെ കൂട്ടുകെട്ടുകൾ അങ്ങേയ്ക്ക് എതിരായ ഒരു പ്രകൃതിവിരുദ്ധ പാപമാണ്. അങ്ങനെയാകാൻ ലജ്ജ തോന്നുന്നിടം വരെ' നന്നായി ചെയ്തു, നന്നായിരിക്കുന്നു' എന്ന പ്രതിദ്ധ്വനി കേട്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ദൈവമേ, എന്റെ ആത്മാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം ഞാൻ ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ, ആരും എനിക്കെതിരെ ആക്രോശിക്കാതിരിക്കട്ടെ. ഇനി അങ്ങോട്ട് അവരെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. എന്റെ ചീത്തവഴികളെ എന്നോടൊപ്പം അവരും അപലപിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ നല്ല വഴികളെ സ്നേഹിക്കാൻ ഇടയാകട്ടെ! '

(വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ, ഏറ്റുപറച്ചിലുകൾ, പുസ്തകം 1, ഖണ്ഡിക 13)

പുതുവർഷത്തിന്റെ ആദ്യദിനത്തിൽ ധ്യാനിക്കാനുള്ളത് ദൈവപരിപാലനയുടെ ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചാണ്. അഥവാ പരിപാലനയുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഒപ്പം പുതിയ മനുഷ്യനാകാനുള്ള അപ്പസ്തോലന്റെ ആഹ്വാനവുമുണ്ട്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ ധ്യാനചിന്തകൾക്ക്, ദൈവപരിപാലന വീണ്ടെടുത്ത് പുതിയ മനുഷ്യനാക്കിയ വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിന്റെ വാക്കുകളേക്കാൾ മികച്ച ആമുഖമില്ല.

ആകാശപ്പറവകളുടെ സ്കൂൾ

ആ സ്കൂളിൽ ദൈവപരിപാലന എന്ന ഒരേയൊരു സിലബസിലേ അധ്യയനമുള്ളൂ. ആ സ്കൂളിൽ വിതയില്ല; കൊയ്ത്തില്ല; കളപ്പുരയുമില്ല. എങ്കിലും അവിടെ അന്നത്തിനു മുട്ടില്ല എന്നാണ് യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അത് പക്ഷേ, നമുക്ക് വിതയ്ക്കാതെയും കൊയ്യാതെയും അലസമായി ജീവിക്കാനുള്ള അനുമതിയല്ല. വിതയ്ക്കാനും കൊയ്യാനും ഭക്ഷിക്കാനുമൊക്കെ കഴിയുന്നതിൽ പരിപാലനയുടെ ഒരു കരം ഉണ്ടെന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. വിതയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന കാലത്ത് വിതയ്ക്കണം. നടാൻ കഴിയുന്ന കാലത്ത് നടുകയും കൊയ്തു ഭക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാലത്ത് കൊയ്ത് ഭക്ഷിക്കുകയും വേണം.' സമ്പത്ത് കാലത്ത് തൈ പത്തുവച്ചാൽ, ആപത്തുകാലത്ത് കാ പത്തു തിന്നാം' എന്നത് വെറും പഴഞ്ചൊല്ലല്ല;

സജീവ് പാറേക്കാട്ടിൽ

എല്ലാക്കാലത്തേക്കും ബാധകമായ സത്യമാണ്. 'മടിയനായ മനുഷ്യാ, എറുമ്പിന്റെ പ്രവൃത്തി കണ്ട് വിവേകിയാവുക. മേലാളനോ കാര്യസ്ഥനോ രാജാവോ ഇല്ലാതെ അതു വേനൽക്കാലത്ത് കലവറയൊരുക്കി കൊയ്ത്തു കാലത്ത് ഭക്ഷണം ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുന്നു' എന്ന് വേദപുസ്തകം ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ട് (സുഭാ: 6:6-8). 'അദ്ധ്വാനിക്കാത്തവൻ ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കട്ടെ' എന്ന് അപ്പസ്തോലൻ ക്ഷുഭിതനാകുന്നുണ്ട് (2 തെസലോനിക്ക 3:10). ദൈവപരിപാലനയുടെ പ്രബോധനമുള്ള അധ്യായത്തിൽ തന്നെയാണ് യേശു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയും ഉള്ളത് എന്നത് യാദൃശ്ചികമാകാനിടയില്ല. 'അന്നന്നുവേണ്ട ആഹാരം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു നൽകണമേ' എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് വിതയ്ക്കാതെയും കൊയ്യാതെയും കളപ്പുര ഒരുക്കാതെയും ജീവിതം നയിച്ചിട്ടാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. മരുഭൂമിയിൽ നോക്കെത്താ ദൂരത്തോളം മന്നയും കാടപ്പക്ഷികളും വീണുകിടക്കുന്ന പരിപാലനയുടെ വിസ്മയങ്ങൾക്ക് പുതിയ പതിപ്പുകൾ ഉണ്ടായില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അധ്വാനിക്കാൻ കഴിയുന്നതിൽ ദൈവപരിപാലനയുണ്ട്. വിതയ്ക്കാനും കൊയ്യാനും കഴിയുന്നതിൽ ദൈവപരിപാലനയുണ്ട്. 'അറപ്പുരകൾ പൊളിച്ച് കൂടുതൽ വലിയവ പണിത് ധാന്യങ്ങളും വിഭവങ്ങളും സംഭരിക്കുന്നത്' (ലൂക്കാ 12 :18) അവനവനു മാത്രം തിന്നു കുടിച്ച് ആനന്ദിക്കാനല്ലെങ്കിൽ, അതിൽപ്പോലും ദൈവപരിപാലനയുണ്ട്. ആലുവ പുളിഞ്ചുവടിൽ ഠഋഅഛരഘലഛരഏഥ എന്ന പേരിൽ ഒരു പുതിയ ചായക്കട തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മലബാറിന്റെ തനതു രുചിക്കൂട്ടിലേക്കുള്ള സൂചന നൽകി 'ഒരു വടക്കൻ ചായശാസ്ത്രം' എന്ന വിശദീകരണവുമുണ്ട്. ഒരു ചായക്കോപ്പ സ്വയം എടുത്തുയർത്തി കുടിക്കാനാകുന്നതിൽ, ഒരു ഉരുള ചോറ് സ്വയം ചുണ്ടോട് അടുപ്പിച്ച് ചവച്ചരച്ച് ഇറക്കാനാകുന്നതിൽ ഒക്കെ ദൈവപരിപാലനയുണ്ട്. ജീവിതത്തിലെ സമസ്താനുഭവങ്ങളിലും നിർലീനമായിരിക്കുന്ന പരിപാലനയുടെ ദൈവകരം സൂക്ഷ്മമായി ദർശിക്കാൻ കഴിയണമെന്നാണ് പറവകളുടെ സ്കൂളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ആദ്യപാഠം. അതൊരു അനശ്വര പാഠവുമാണ്.അധ്വാനത്തിന്റെ 'മാനാഭിമാനങ്ങൾ' അനുധ്യാനത്തിന് വിധേയമാക്കണമെന്ന മറ്റൊരു പാഠവും പറവകളുടെ സ്കൂളിൽ നിന്ന് മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ അധ്വാനങ്ങൾ എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്? ഉത്കണ്ഠ മൂലം ആയുസ്സിന്റെ ദൈർഘ്യം കുറയുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടും നാമെന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ആകുലചിത്തരായി പരക്കം പായുന്നത്? അന്യായമായും ആർത്തിയോടെയും ധനം സമ്പാദിച്ചിട്ട് നാം നേടുന്നതും അവശേഷിപ്പിക്കുന്നതും എന്താണ് ? 'മനുഷ്യജീവിതം സമ്പത്തുകൊണ്ടല്ല ധന്യമാകുന്നത് ' എന്ന ഗുരുമൊഴി (ലൂക്കാ 12:15) ഇനിയും നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാനാകാത്തതെന്താണ് ? 'നശ്വരമായ അപ്പത്തിനു വേണ്ടി അധ്വാനിക്കാതെ മനുഷ്യപുത്രൻ തരുന്ന നിത്യജീവന്റെ അനശ്വരമായ അപ്പത്തിനുവേണ്ടി' (യോഹ 6:27) അധ്വാനിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടോ? 'എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാം' എന്ന സ്നേഹാർദ്രമായ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് അവിടുത്തെ പക്കലണയാൻ (മത്തായി 11:28) അധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം വഹിക്കുന്നവരുമായ നമുക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടോ? ഇതിനൊന്നുമാവുന്നില്ലെങ്കിൽ ആകാശപ്പറവകളുടെ പാഠശാലയിലേക്ക് പാദനമസ്കാരം ചെയ്ത് പ്രവേശിക്കാം!

വയലിലെ ലില്ലികളുടെ സ്കൂൾ

'വയലിലെ ലില്ലികൾ എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു നോക്കുക' എന്നാണ് യേശു പറയുന്നത്. Consider the lilies of the filed, how they grow എന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിളിൽ. ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളെയും നോക്കാനാണ് ആഹ്വാനം. നോക്കുക- കാണുക - ഗ്രഹിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ് സദാ നമ്മെ വരിഞ്ഞുമുറുക്കുന്ന മായയുടെ മാറാലയെ വകഞ്ഞുമാറ്റി പരിപാലനയുടെ ദൈവസാന്നിധ്യത്തെ പുണരാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. 'വന്നു കാണുക' എന്നതാണ് അന്നുമിന്നും തന്നെ അനുധാവനം ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കുള്ള അവന്റെ ക്ഷണപത്രിക. അപ്പോൾ പൊരുളെന്താണ്? ദൈവത്തെ ദർശിക്കാൻ തന്നിലേക്കും അപരനിലേക്കും പ്രപഞ്ചത്തിലേക്കും മിഴി തുറക്കണം എന്നത് മാത്രമാണ് പൊരുളും പരമാർത്ഥവും. കണ്ണടച്ചിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല ധ്യാനം. കണ്ണു തുറന്നു ചുറ്റിലും നോക്കിക്കാണുന്നതും ധ്യാനമാണ്. കൺമുന്നിലെ മനുഷ്യരെ അലിവോടും സമഗ്രതയോടുംകൂടി നോക്കിക്കാണുന്നതും ധ്യാനമാണ്.

അടുത്തുനിൽപ്പോരനുജനെ
നോക്കാനക്ഷികളില്ലാത്തോർ-
ക്കരൂപ നീശ്വരനദൃശ്യനായാ
ലതിലെന്താശ്ചര്യം !

എന്നത് വേദവാക്യം പോലെ സ്വീകരിക്കേണ്ട കവിവാക്യമല്ലേ? ദൈവത്തെ വായിച്ചെടുക്കാവുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ഗ്രന്ഥമാകയാൽ പ്രപഞ്ചത്തെ നോക്കിക്കാണുന്നതും ധ്യാനമാണ്. 'ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യ പ്രകൃതി, അതായത് അവിടുത്തെ അനന്തശക്തിയും ദൈവത്വവും സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിലൂടെ സ്പഷ്ടമായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്' എന്ന് അപ്പസ്തോലൻ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ (റോമ 1:20). വയലിലെ ലില്ലികളുടെ സ്കൂളിൽ ലാവണ്യം എന്ന ഒരേയൊരു സിലബസിലേ അധ്യയനമുള്ളൂ. സ്വന്തമായി 'വർക്ക് ഔട്ട്' ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടും അനശ്വരലാവണ്യത്താൽ അലംകൃതമായതിന്റെ കൃപയുടെയും മഹത്വത്തിന്റെയും പാഠങ്ങളാണ് വയലിലെ ലില്ലികൾ പകരുന്നത്. ഗൃഹപാഠം ചെയ്യാതെന്നോണം ലില്ലികളുടെ സ്കൂളിന്റെ പുറത്ത് നിൽക്കുന്ന 'വിദ്യാർഥി' ആരാണ്? 'ദീർഘായുസ്സോ സമ്പത്തോ ശത്രുസംഹാരമോ ആവശ്യപ്പെടാതെ നീതിനിർവ്വഹണത്തിനു വേണ്ട വിവേകം മാത്രം' ദൈവത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ട (1 രാജാ. 3:11) ഒരു രാജാവല്ലേ ആ നിൽക്കുന്നത് ! 'ധനത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരെയെല്ലാം പിന്നിലാക്കിയ' (2 ദിന. 9:22) ഒരു രാജാവാണ് ആ നിൽക്കുന്നത്! ദൈവത്തിൽ നിന്ന് 'അളവറ്റ ജ്ഞാനവും ഉൾക്കാഴ്ചയും കടൽത്തീരം പോലെ വിശാലമായ ഹൃദയവും' ലഭിച്ച (1 രാജാ. 4:29) ഒരു രാജാവാണ് ആ നിൽക്കുന്നത്! തന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന് പോലും കഴിയാതിരുന്ന കർത്താവിന്റെ ആലയം എന്ന മഹനീയ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിച്ച മഹാനായ ഒരു രാജാവാണ് ആ നിൽക്കുന്നത്!

അയാളെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടാണ്, "ഇതാ, ഇവിടെ സോളമനെക്കാൾ വലിയവൻ!" എന്ന് ഒരിക്കൽ യേശുക്രിസ്തു പോലും പറഞ്ഞത്(മത്തായി 12:42). സർവ്വമഹത്വത്തിലും പ്രശോഭിക്കുന്ന സോളമൻ രാജാവിനില്ലാത്ത എന്തു മഹത്വമാണ് 'ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ എറിയപ്പെടുന്നതുമായ' ഈ വയൽപ്പൂവിനുള്ളത്? അത് ദൈവകൃപയുടെ മഹത്വമാണ്. മന്ത്രകോടി ആശീർവദിക്കുമ്പോഴുള്ള മനോജ്ഞമായ ആ പ്രാർത്ഥന പോലെ, 'കൃപാവരത്തിന്റെ അനശ്വരവസ്ത്രത്താൽ മനുഷ്യാത്മാവിനെ അലങ്കരിക്കുന്ന' ദൈവകൃപയുടെ ലാവണ്യമാണ്. ആനന്ദവും കൃതജ്ഞതയും നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്ന ഹൃദയത്തോടെ ഇന്നിൽ ആയിരിക്കുക എന്ന കൃപയുടെ പാഠം ഇനിയും ഗ്രഹിക്കാനാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, നമ്രശിരസ്കരും അഞ്ജലീബദ്ധരുമായി ലില്ലികളുടെ പാഠശാലയിൽ പ്രവേശിക്കാം. നമ്മെ നിരന്തരം

പരിപാലിക്കുന്ന ദൈവകൃപയെപ്പറ്റി നാം അവബോധമുള്ളവരാകുന്നില്ലെങ്കിൽ പറവകളും ലില്ലികളുമൊക്കെ നമുക്ക് മുൻപേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് നിശ്ചയമാണ്!

ഭക്ഷണം X ജീവൻ, വസ്ത്രം X ശരീരം

ഭക്ഷണത്തെക്കാൾ ജീവനും വസ്ത്രത്തെക്കാൾ ശരീരവും ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നതു ലളിതമായ പാഠങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ലളിതമായ പല പാഠങ്ങളും നിർമ്മലമായി ഗ്രഹിക്കാനാകാത്തവിധം സങ്കീർണ്ണമായ ജീവിയാണല്ലോ മനുഷ്യൻ ! അതുകൊണ്ടാണ് അനേകം മനുഷ്യർ 'അന്നവിചാരം മുന്നവിചാരമായി ' ജീവിതം നയിക്കുന്നത്. 'വാളേറ്റു മരിച്ചവർ വിശപ്പുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നവരെക്കാൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. അവർ വയലിലെ ഫലങ്ങൾ ലഭിക്കാതെ വിശന്നു തളർന്നു നശിച്ചു' എന്ന് വചനമുണ്ട് (വിലാപങ്ങൾ 4:9). ശരിയാണ്, വിശന്നു മരിക്കുന്നതിൽ ഒരു നിർഭാഗ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെക്കാൾ ഹതഭാഗ്യർ ഭക്ഷണം അമിതമായി കഴിച്ച് അകാലത്തിൽ മരിക്കുന്നവരാണ്! 'നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഭക്ഷണം എനിക്കുണ്ട് ' എന്ന് യേശു പറയുന്നുണ്ട് (യോഹ 4: 32). അതുപോലെ ചില അറിയാത്ത ഭക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ ശരീരവും അതിന്റെ കാമനകളും നമ്മെ ഭ്രമിപ്പിക്കില്ല. 'ഭക്ഷണത്താലല്ല കൃപാവരത്താൽ ഹൃദയത്തെ ശക്തമാക്കുന്നതാണ് ഉചിതം; ഭക്ഷണത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നില്ല' എന്ന വേദവാക്യം (ഹെബ്രായർ 13:9) 'അറിയാത്ത ഭക്ഷണം' ഏതെന്ന് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നുണ്ട് ! 'ഭക്ഷണം നമ്മെ ദൈവത്തോട് അടുപ്പിക്കുകയില്ല. ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മൾ കൂടുതൽ അയോഗ്യരോ ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ യോഗ്യരോ ആകുന്നുമില്ല ' എന്ന് അപ്പസ്തോലനും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (1 കോറി. 8:8). അവസാനവിധി പൊലിപ്പിക്കുന്നത് വെറും ആറു കാര്യങ്ങളാണത്രെ! ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവുമാണ് രണ്ടെണ്ണം. എനിക്കു വിശന്നു - നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കാൻ തന്നു / തന്നില്ല. ഞാൻ നഗ്നനായിരുന്നു - നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു / ഉടുപ്പിച്ചില്ല. ഭക്ഷണത്തെക്കാൾ ജീവനും വസ്ത്രത്തെക്കാൾ ശരീരവും ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന്, രാജാവിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്ത് നിന്ന്, 'ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ' എന്ന മുഖവുരയോടെ വെളിപ്പെടുന്നതിൽ പരം ശോകവും മൗഢ്യവും മറ്റെന്തുണ്ട് ? ബുദ്ധിയിൽ കൃപയും വെളിച്ചവും നിറയട്ടെ !

പുതിയ മനുഷ്യൻ

ഒരുപാട് ' ന്യൂ ഇയർ റെസല്യൂഷൻസ് ' എടുക്കാതിരുന്നാൽ പിന്നീട് ലജ്ജിതരാകുന്നത് ഒഴിവാക്കാം ! പകരം അപ്പസ്തോലൻ പറയുന്ന രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ മനസ്സുറപ്പിച്ചാൽ മതി. 'ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അജ്ഞത ബാധിച്ച അവർ ബുദ്ധിയിൽ അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ് ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ നിന്ന് അകറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (വാക്യം 18) എന്ന ഒറ്റവചനത്തിൽ നമ്മെ കീറിമുറിക്കുന്ന ഒട്ടേറെ സമകാലിക സമസ്യകൾക്കുള്ള ഉത്തരമില്ലേ ? ഹൃദയകാഠിന്യം - അജ്ഞത- ബുദ്ധിയിൽ അന്ധകാരം- ദൈവികജീവന്റെ അഭാവം- നമ്മുടെ സഭയുടെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും കെടുതികൾക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ അത്രയും ലളിതവും അത്രയും സങ്കീർണ്ണവുമാണ്. ഹൃദയകാഠിന്യം - അതിൽ നിന്നാണ് എല്ലാം ആരംഭിക്കുന്നത്. അതാകട്ടെ മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഹൃദയാലുവും സ്നേഹലോലുപനുമായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ നാമത്തിലുമാണ് എന്നതാണ് ദുഃഖകരം. വിട്ടുകളയാം അല്ലേ ! വർഷത്തിലെ ആദ്യദിനം തന്നെ ഹൃദയം ഭാരപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. ഓരോ ദിവസത്തിനും അതതിന്റെ ക്ലേശം മതി എന്ന ഗുരുമൊഴിയും ധ്യാനിക്കാനുണ്ടല്ലോ! ദുഃഖാകുലതകൾക്ക് അറുതിയില്ലെന്നതല്ല കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തുന്നത്; അറുതി വരുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പോലും ഇല്ലെന്നതാണ്. പഴയ മനുഷ്യനെ ദൂരെയെറിയാനും യഥാർത്ഥമായ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കാനുമുള്ള ആഹ്വാനത്തിലും മനസ്സർപ്പിക്കാം. വിശുദ്ധി - നീതി- ദൈവസാദൃശ്യത്തിലുള്ള പുതിയ മനുഷ്യൻ എന്നതാകട്ടെ പുതുവർഷപ്രതിജ്ഞയും ലക്ഷ്യവും. ക്രിസ്തുവിൽ പുതിയ മനുഷ്യനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ട ഒരുവനെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനവിചാരങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്. അയാളെത്തന്നെ ഉദ്ധരിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കാം.

വിലാപകാവ്യം എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട അയാളുടെ ആനന്ദകീർത്തനത്തിൽ ഒരിടത്ത് അയാൾ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. 'ദൈവമേ, അങ്ങയെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ എന്തിനെയാണ് ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നത് ? 'അയാൾ തന്നെ നൽകുന്ന മനോഹരമായ ഉത്തരം നോക്കൂ: 'ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നത് ശരീരസൗന്ദര്യത്തെയല്ല, സമയത്തിന്റെ സമഞ്ജസ ശ്രുതിലയത്തെയല്ല, പ്രകാശത്തിന്റെ നയനാനന്ദകരമായ ശോഭയെയല്ല, കേൾവിക്ക് ഇമ്പമുള്ള രാഗങ്ങളെയല്ല, പുഷ്പങ്ങളുടെ പരിമളത്തെയും പരിമളദ്രവ്യങ്ങളുടെ സുഗന്ധത്തെയുമല്ല, മന്നയെയും മധുവിനെയുമല്ല, മാദകശരീരത്തിന്റെ ആശ്ലേഷത്തെയുമല്ല. എന്റെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നത് ഇവയിലൊന്നിനെയുമല്ല. അതേസമയം എന്റെ ദൈവത്തെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നത് ഒരുതരം പ്രകാശത്തെയും ഒരുതരം സൗരഭ്യത്തെയും ഒരുതരം ഭക്ഷണസാധനത്തെയും ഒരുതരം സ്പർശനസുഖത്തെയുമാണ്. എന്റെ ഉള്ളിലെ ആന്തരികമനുഷ്യന് അനുഭവവേദ്യമായ ഒരുതരം പ്രകാശത്തെയും, ശബ്ദത്തെയും, സൗരഭ്യത്തെയും, മാധുര്യത്തെയും, ആശ്ലേഷസുഖത്തെയുമാണ്. അതെ, എന്റെ അന്തരാത്മാവിനെ പുളകം കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ ഉദിക്കുന്നത് സ്ഥലകാലപരിമിതികളിൽ ഒതുങ്ങാത്തതും എവിടെയും വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്നതുമായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്. അവിടെ ശബ്ദിക്കുന്ന, കാലപ്രവാഹത്തിൽ ഒഴുകിത്തീരാത്ത വിധം മുഴങ്ങുന്ന അവിടുത്തെ വചനങ്ങൾ, ഞാൻ ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിലെ സുഗന്ധം, ഒരു കാറ്റിലും അലിഞ്ഞു തീരാത്തതാണ് ! എത്ര ഭക്ഷിച്ചാലും തീർന്നു പോകാത്ത അവിടുത്തെ ഭക്ഷണം ഞാൻ അവിടെ ആസ്വദിക്കുന്നു. ഒരിക്കലും വേർപെട്ടുപോകാത്ത ആലിംഗനത്തിന്റെ അനുഭൂതിയിൽ ഞാൻ അവിടെ ആനന്ദിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണ് എന്റെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നത്' (പുസ്തകം 10, ഖണ്ഡിക 6).

പ്രിയരേ, പ്രകാശവും മധുരവും സൗന്ദര്യവും സൗരഭ്യവും അന്നവും ആനന്ദവും ശാശ്വതവും സമ്പൂർണ്ണവുമായി സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന സത്തയുടെ പേരാണ് ദൈവം. സദാ നമ്മെ പുണരാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ആ സത്തയുടെ ഗാഢാലിംഗനത്തിൽ അമരുക എന്നതാണ് ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം.

നവവത്സരാശംസകൾ.

▲ Editors : Rev. Dr. GEORGE NELLISSERY email: nellisseryg@gmail.com | Rev. VARGHESE KANNAMPILLY email: baijukannampilly@gmail.com
▲ Co-ordinator : SHIJU ACHANDY email: shijuachandy@gmail.com ▲ WEB Hosting : JIJO PANTHALLOOR www.Veeble.com
▲ Layout and Composing : BLYTH GRAPHICS email: blythbiju@gmail.com ▲ Publisher : Rev. PAUL KOTTACKAL (Sr.) email: frpaulkottackal@gmail.com